

243 /
 jutgosa f. Sa muller ~~de~~ jutge

judicament m. Acció i efecte de
 jutjar, judici

judicar v. tr. Decidir a favor o
 en contra, esp. pronunciar una
 decisió com a jutge (sobre algú,
 o alguna cosa); emitir una opi-
 nió amb què es s'aprova o
 es blasma (qualcom). No sabem
encara qui ha de jutjar la
nostra causa. El professor i'ha
judicat malament | # Enyor d'una

7, judicar